

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Editura NEUMA
Strada Libertății, nr. 188
Apahida, Județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș
Coperta și DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

STĂVĂRACHE, NICOLETA

Mireasa fără nuntă / Nicoleta Stăvărache. -

Apahida : Neuma, 2019

ISBN 978-606-8975-15-3

821.135.1

NICOLETA STĂVĂRACHE

Mireasa fără nuntă

POEME DE DRAGOSTE

Editura
NEUMA

2019

Cuprins

RĂNI CĂLĂTOARE

Am renunțat să număr ploile /	7
Locuiesc într-o lacrimă /	8
Poate tu nu ești /	9
Mireasa fără nuntă /	10
Târziul din mine /	11
Încă mai sper /	12
Vom străbate /	13
Aceasta e noaptea... /	14
Viața și moartea stau împreună /	15
Migrenă /	16
Sentiment mărginaș /	17
la-mă de mână /	18
Mi-ar trebui o fântână /	19
Prea târziu /	20
Suspin /	21
De gardă /	22
Spune-mi, mamă... /	23
Credință /	24
Asemănare /	25
Teamă /	26
Te simt /	27
Ușa e zăvorâtă /	28

Autoportret / **29**
Au trecut ani... / **30**
Vreau ca de azi / **31**
Nu bănuiam / **32**
Tăceri transparente / **33**
Mi-am pregătit cuvintele frumoase / **34**
Mă rog de tine... / **35**
Doar un gând / **36**
Invocație / **37**
O nouă poveste / **38**
Drum de seară / **39**
Frânturi / **40**
Lacrimi risipite pe ape / **41**
În rezervă, un înger / **42**
Ca într-un acvariu / **43**
Ești tot mai departe / **44**
Ispitare / **45**
Mă vindec de tine / **46**
Vești de acasă / **47**
Între mine și tine... / **48**
Posibilă ademenire / **49**
Doar în gând / **50**

ALTE SINGURĂȚĂȚI

Îmi spui că sunt... / **53**
Cândva, îmi spuneai... / **54**
Autumnală / **55**
Aici s-a sinucis un poet / **56**
Zăpada singurătății / **57**

Sunt singură... / **58**
Urmele de odinioară / **59**
Nedumerire / **60**
Despre fata frumoasă... / **61**
Când el a plecat / **62**
O simplă descriere / **63**
Dacă ar avea glas / **64**
Să nu spui nimic / **65**
Voi plânge puțin / **66**
Grijulie, mama... / **67**
Păsările și-au făcut cuib / **68**
Ultima ușă / **69**
Singuri și goi / **70**

Am renunțat să număr ploile

Am renunțat să număr ploile,
Îmi e teamă să nu mă înec.
Întorc ceasul așteptărilor lungi;
Fără tine, nu mai știu să petrec...

Parcă mai ieri alergam, copil,
Cu cerul, pe un drum de țărână,
Năzuiam să prind ultimii cocori,
Să adun stele arzând în fântână.

Recitesc o carte cu file de ceață,
Pun de cafea, zăvorăsc ușile,
Îmi e teamă că străina din mine
Va veni să îmi tortureze păpușile...

Locuiesc într-o lacrimă

De ieri, s-a făcut toamnă în inima mea,
Clipele s-au umplut de rugină,
Vântul spulberă liniștea apelor,
Iubitul meu a uitat să mai vină.

Tristețea îmi piaptână pletele reci,
Cu palmele sale catifelate,
Mă descoase pe cine aștept
Și de ce am privirile îngândurate.

E toamnă, locuiesc într-o lacrimă,
Mă acopăr cu țipătul unui cocor,
Șterg rugină de pe clipe și arbori,
Undeva se aude căzând un zăvor...

Poate tu nu ești

Îmi răscolesc visele, nu te găsesc:
Poate nu te-am visat niciodată,
Poate am visat o fântână plângând,
Arsă de sete, aici, lângă poartă.

Poate că tu nici nu ești,
Adâncul din mine e plin de zăpadă,
Cel pe care, cândva, l-am iubit,
Nu mai are timp să mă vadă.

Uite, brațele mele încă te strigă,
Gura mea așteaptă s-o bei,
Singurătatea răsfoiește o carte,
Drumul s-a umplut de polei...

Mireasa fără nuntă

Sunt mireasa fără nuntă,
Rochia albă s-a destrămat,
Mirele meu e tare departe,
Nici nu mai știu de când a plecat.

Tot aștept să îmi vină rândul
La promisa mea cununie,
Să vină el, prin vaduri de flori,
Și brad ocrotitor să îmi fie.

Mama mă privește și plânge,
Își numără anii înzăpeziți.
Nunta mereu se amână,
Oaspeții pleacă, nedumeriți.

Târziul din mine

La marginea acestui anotimp
Neodihnesc, cu târziul din mine,
Număr secundele arzând în clepsidre,
Îmi adun pașii de pe drumuri străine.

Îmi spăl așteptarea în recile ploi,
Îmi reazem chipul de pereții uzi.
Câți ani au trecut de atunci?
Zadarnic te strig, tu nu mă auzi...

Încă mai sper

În fiecare dimineață găsesc lângă pat
Visul pe care încă nu l-am visat.
Îl iau în palme, ca pe un fulg,
Îi respir mireasma de crâng.

Prin el a trecut cândva cel așteptat,
Cel fără umbră și fără păcat,
Cel despre care abia se mai știe
Că rătăcește într-o țară pustie.

Eu încă mai sper c-o să vină,
Asuprit de-o orbitoare lumină,
Să îi tac tinerețea, s-o plâng,
Să îi fiu aripă pe umărul stâng...

Vom străbate

Potcovește caii tinereții cu jar,
Cu dorul de drum din sufletul meu.
Vom străbate lumi de cleștar,
Ademeniți de un nevăzut curcubeu.

Uite, clipele sunt atât de albastre!
Tu ești la un zbor de privirile mele,
Lasă-te ademenit de promisa călătorie,
Pregătește caii, scaldă-i în stele...